

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2012 *** ROČNÍK XIII. *** ČÍSLO 6

Cítát inspirující:

Pokud dnešní román totiž není zfilmován nebo jinak uchopen
médií, přestává existovat.

Radoslav Nenadál – z knihy „Hynku, Viléme, Kubelková ...

PRÁZDNINOVÉ MOTIVY

Tvé jméno

se vynoří na pěšině

ve chvílích klidu

bez trička u řeky

Křehké a mladé

po celou dlouhou noc

Ta osudná

A předem daná chvíle

To naše

malé loučení

než

ve dveřích,

které vítr obrátí

v žaluzie slz

uzrají

ocúny dále

Václav FRANC

KNIŽNÍ VELETRH

Již poosmnácté se v Praze ve dnech 17.- 20.května konal knižní veletrh Svět knihy. Hlavním hostem byla tentokrát rumunská literatura.

Jsem rád, že jsem byl na festivalu opět přítomen, letos dokonce i jako účinkující, když jsem využil nabídku Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně, abych v rámci jejich programu o Karlu Jaromíru Erbenovi vystoupil s „Pohádkou o velikém zubu“.

Festival byl opět bohatý a těch nápadů a námětů, které jsem tam získal pro další tvorbu, je opravdu hodně. Škoda jen, že nemám více času, abych je realizoval všechny. Myslím si, že by si každý člověk, který se považuje za literáta, měl udělat čas a aspoň občas na festival zajet. Jednak se tam setkává se známými tvářemi, poznává nové, ale především vidí a porovnává, co on může do onoho světa literatury nabídnout.

A tady mě napadlo následující. Když se píše do různých sborníků, co který autor napsal a vydal, tak najednou u některých autorů nemáte moc co napsat. Což je smutné, že u autora, zabývajícího se literaturou jako koníčkem třeba desítky let, je jeho literární curriculum vitae velmi krátké.

On si člověk musí sám srovnat, co by v tvrdé konkurenci prošlo a co ne. Je to stejné, jako když jsem chodil ještě do úlibické jednotřídky, kde jsem byl premiantem třídy, ale když jsem pak přešel do jičínské školy nebo dokonce na střední školu, už jsem zdaleka nebyl takovou hvězdou. A v literatuře, i když zde nejde o to být lepší než ostatní, ale spíše si najít svoje místo a oslovit čtenáře, to platí dvojnásob.

Někdy jsme doma hvězdy, ale jen co vystrčíme paty z domu, nikdo o nás neví, naše tvorba je nezajímavá či tuctová a zjišťujeme, že vlastně nemáme co nabídnout.

Jsem proto rád, že mám mezi píšícími literáty své přátele, že i moje tvorba aspoň občas zazní a neztratí se v tom moři literatury ve Světě knihy!

(P.S. Zase jsem si tam našel svoje knihy na stánku!)

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve středu 9.května se uskutečnila schůzka LiSu nedaleko Ostružna u sochy tzv. Kamenné holky. Zúčastnili se Procházka, Zlatníková, Pluhařová, Jindra s manželkou, Žantovský a Franc.

- V Knižních novinkách č.9-10 (vydáno 14.května 2012) vyšly články Bohumíra Procházky „Řehečská slepice a její vedlejší produkty“ a „Paranoidní pijavice“.

- Václav Franc vystoupil ve čtvrtek 17.května na festivalu Svět knihy v Praze v rámci vystoupení Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně (program „Karel Jaromír Erben:Svatební košile“) s vlastní pohádkou „Pohádka o velikém zubu“.

- Václav Franc vystoupil v pátek 18.května 2012 v pražské kavárně Symbióza v rámci Večera přiměřených depresí č.96 se svojí povídkou „Vážené vydavatelství a nakladatelství RÁJ“.

- V pátek 25.května se uskutečnilo setkání spolku v Sobotce, kde jsme si nejprve prohlédli Muzeu Fráni Šrámka, následně Šolcův statek a celý program zakončili u manželů Jindrových, kde jsme u táboráku poseděli a v Sobotce přespali až do soboty 26.května. Akce se zúčastnili (vedle hostitelů Jindrových): Procházka, Veselý, Jebavá, Pluhařová, Žantovský a Franc.

- V sobotu 26.května se Draga Zlatníková a Václav Franc zúčastnili v Pardubicích schůze Střediska východočeských spisovatelů.

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů č. 28 (vydáno květen 2012) vyšel článek Dragy Zlatníkové „O cestě ke kořenům“ a dále v příspěvku Františka Uhra „Z tvorby členů střediska“ informace o únorovém čísle ČAJe.

Václav

ČAJ č. 69 – Host MILAN DUŠEK

V červnové ČAJovně jsem uvítal jako hosta Milana Duška, autora žijícího v Žamberku. Jeho doménou jsou detektivní povídky, a tak se právě jednou z nich („Divoká noc“) čtenářům ČAJe představuje.

O rozhovor jsem tentokrát požádal Jano Cígera ze slovenského Martina, který provozuje vlastní antikvariát, je členem literárního klubu Mädokýš a pochopitelně i sám píše. V rozhovoru se přiznává, že „Šťastie je najúžasnejší produkt duševného metabolismu“.

Tvorbu členů spolku tentokrát zastupuje Ilona Pluhařová, ač je známá především jako pohádkářka a autorka knížek o skřítku Stulíkovi, tentokrát úspěšně zabodovala na literární soutěži Řehečská slepice, kde se prosadila jak v kategorii prózy s povídkou „Lekce pro d ... (na šest)“ i poetickým „Slepičím kdákněním“.

Václav

NĚKOLIK REAKCÍ NA OTÁZKY KOLEM BUDOUCNOSTI SPOLKU

Po schůzce „U kamenné holky“ se rozproudila čilá mailová diskuze, některé příspěvky uveřejňuji.

Václav

13.5.2012

LIS u Kamenné holky Aneb protivnej proChor.

Jednak tam bylo spousta mušek, to neznám. Lidi, které bych tam rád viděl, chyběli. Jednak když jeden mluvil, ostatní neposlouchali a blbě vtipkovali.

Mám rád rozmluvy v LISu, je to někdy dost duchaplné a zajímavé povídání, kde jsou slyšet NÁZORY a někdy i MOUDRA. Kdy se člověk něco dozví. Když mluví otevřeně všichni, nikdo se nevytahuje, nebo jen málo. Když jsou aktivní všichni. A když ne, rád je vyvolám. Rád navrhuju témata "duchaplná", nesnáším plkání.

Soudím, že v mém věku už na něj nemám čas. Pro tohle jsem v LISu, protože v Jičíně a okolí jsem jiné takovéhle společnosti moc nenašel.

Když se to nedaří, jsem protivnej, někdy asi i neslušnej. Jsem i tak

blbej, že se v tomhle ani moc nechci měnit.

V tu středu u Kamenný holky se to moc nedařilo. Asi to bylo těmi muškami. Tímto vysvětluju tehdejší své chování. Jestli se na základě shora mnou praveného rozvine debata, budu rád. Václav by to pak mohl zveřejnit v Kobře.

proChor

A potom ta diskuse: uznávám, že musí mít nějaký smysl, planě filosofovat o ničem taky nemá moc cenu. Já jsem takový materialista, takže mám raději nějaké výsledky za sebou než jen plno řeči a skutek utek! Jenže je to třeba i o tom, co jsem se ptal několikrát na schůzce, bohužel bez odpovědi: Co se bude u kamenné holky dělat? A to mi nikdo nevysvětlil, tak jsem s sebou nebral ani nic na čtení. Předpokládal jsem, že někde sedneme (třeba u piva) a pokecáme. Nakonec se to, bohužel v jen ve velmi malém počtu, i stalo!

Nevím, jestli je to jen můj dojem, ale LiS ztrácí sílu a tah na branku! Něco by se s tím mělo dělat, jenže co? Už jak jsem vloni psal ten otevřený dopis, tak jsem o tom všem dost přemýšlel, ale sám nevím, jak to vylepšit. Řada z nás už vlastně ani v LiSu není, protože se nehlásí, za celý rok, alespoň mně, neodepíše ani na mail. Co s tím pak chcete dělat? Navíc mám pocit, že mezi námi je i dost osobních sporů, které jsou zameteny pod koberec, sice děláme, že je všechno v pohodě, ale uvnitř to doutná a každý občas přiloží nějaké to polínko, mě nevyjímaje.

Tak doufám, že jsem trochu píchnul do vosího hnízda! A k tomu by byl ideální stmeláč, abychom si to všechno vyříkali, i když, jak říká náš pan prezident, opravdu ale opravdu, nevím!?

Václav

Václav Franc zakládá vlastní platformu LISEM. Kvůli kozám

Zveřejněno 14. května 2012

Neformální lídr LiS Václav Franc dnes oznámil v tiskovém prohlášení založení nové platformy LISEM. Název je složeninou slov LIdi SE Mnou! Důvodem k vyhlášení platformy jsou podle France kozy. Poslední kapkou byl v tomto ohledu průběh posledního

výjezdního zasedání LiS u Kamenné holky. Výhrady vyjádřil zejména k fotodokumentaci z akce.

„Mám připomínky ohledně fotek, myslím si, že byla zcela pominuta moje fotografie volně se pasoucích koziček a kůzlátek. Ta byla jednoznačně nejlepší. Proto důrazně protestuji a rozhodl jsem se založit platformu LISEM. Je to celé diskriminační komplot a myslím si, že to jde mimo program LiSu,“ sdělil Franc v prohlášení.

Přihlásil se přitom k tezi, podle které „každý z nás je individualita“, a proto je podle něj třeba založit novou platformu LiSu na zcela nových základech a principech, které budou plně vycházet z původních ideových základů a principů spolku a nebudou se od nich uchylovat. „LiS si rozvracet nedám!“ prohlásil Franc s klasikem.

Pro novou platformu její zakladatel v tuto chvíli sbírá podpisy. Oslovili jsme s žádostí o vyjádření k nastalé situaci další členy LiS a událost budeme nadále sledovat. (zan)

Ahoj hoši!

Nevím, jestli jsem tak nějak zabržděná z dnešní únavy, nebo co? Mám pocit, že pomalu začínám ztrácet pojem o tom, co dnes bylo napsáno vážně a co z hecu nebo jako nadsázka. Jelikož se občas snažím být historikem, pokusím se o objektivní kritiku, jasné stanovení aktuální skutečnosti a následujících možností:

Prochora poslední dobou něco žere, občas je protivnej a zlej. Chce po nás práci inteligentů, ale neváží si jí.

V Lisu jsem nejkratší dobu, ale cítím, že změnu to asi chce. Negativní emoce členů probublávají k povrchu a zamořují prostor našeho společenství. Nemůžu srovnat, jak to bylo dřív, ale pro tu záležitost zvanou Lisem bych případně navrhovala:

1) Věnovat se literatuře a psaní, které nás uchvacuje, dává nám hlubší smysl život a sílu, když je nám fakt blbě.

2) Vstřebávat novinky, které přináší Kobra a Čaj, je v nich tolik supervěcí, jež si zaslouží hlubší veřejnou diskuzi. V rámci těchto diskuzí nesklouzávat k planým řečem mimo téma, které často nic neříkají a neřeší.

3) Snažit se o svůj úspěch na poli psaní i místní kultury a ze srdce ho

přát i ostatním. Alespoň tak, jak to každému ze srdce přeji já.

4) Nestresovat ty členy, kteří zrovna nemají co číst s tím, že nic nenapsali, a proč nebudou nic číst. Vždyť se můžeme klidně bavit i o tom, co si přečetli od někoho jiného. Každý z nás nemá tolik životního prostoru, aby svoji psací vášeň rozvíjel, kdy se mu zachce.

5) Jako hnací sílu Lisemu bych doporučila přístup nezdolného optimismu. Nezdá se mi příliš inspirující nadávat na politické blbečky jakéhokoliv typu. Nadávání a plané nářky nic nezmůžou. Jen berou životní sílu, s níž by se nemělo plýtvat. Dělejme věci, které zvládneme a které umíme. Pišme o věcem kolem, vyvolávejme diskuzi, věrme však v lepší zítřky a v dobro. Jen víra dává člověku sílu žít, ať už věříme v cokoliv.

6) Svobodná diskuze je svobodná v tom, že členové mohou říci svůj názor, mají právo ho obhajovat a měli by mít i tolik síly a morální úroveň přijmout názory ostatních jako jim rovnocenných bytostí. I když je názor většiny třeba zklame. Nemělo by se stát, že jiný člen pohaní ostatní, jakkoliv, jen proto, že mají jiný názor a dovolili si ho říci upřímně a nahlas.

7) Projevovaná kritika by na druhé straně neměla mít charakter veřejné popravky. Neměla by ponižovat osobnost kritizovaného, obsahovat vulgární slova, pohrdlivé úškleby, ťukání na hlavu a pod. Měla by mít zkrátka úroveň hodnou člena intelektuálního klubu. Jako holíčičí část našeho uskupení tuto záležitost v některých bodech u některých členů postrádám. Říci se dá cokoliv, ale kultivovaně.

Tot' můj osobní názor, neb jste se na něj tázali.

Ilona

Milí přátelé

moc Vám děkuji za humoresky ze života Lisu!

V těchto pro mě tak těžkých dobách (tento týden mám státní zkoušky) mě mile rozesmívají a dodávají mi optimismu před lety, kdy jsem ještě byla aktivně mezi Vámi, jste na tom se svými názory a postoji byli úplně stejně jako dnes a ještě Vás to stále baví se dohadovat jak malé děti na písku. Kam byste chtěli, aby se ubírala

naše společnost, když sami ulpíváte ve víru svých bludných myšlenek a stereotypů svého jednání? Apropo, podporuji vše nové, neboť vývoj nelze zastavit, fandím tedy nové platformě LISEM, neboť jak říkal už náš učitel češtiny na střední škole: "Žijeme v zemi, kde zítra již znamená včera!" mimochodem podporujeme-li nové, vždy nám zůstává možnost návratu ke starému osvědčenému v pozměněné formě. Ale podporujeme-li staré a stagnující, není k čemu se vrátit. Také se mi líbí myšlenka kompostování, někdy je dobré nechat něco zkompostovat a sledovat, co z živného kompostu vyroste bavím se pozorováním kompostování v životě vyvíjejte se, nestagnujte, náš časoprostor se stále zrychluje! nejpříznivější čas na změnu! ať žije Můj Václav, ať žije LISEM! Monika

Václavův text je sice vtipný a nápadem se až pýří, ale já беру Lis především pro radost s přáteli, kteří sice někdy upadají do různých samostatných odchylek, ale v podstatě tu radost tvoří.

Chtělo by to zase "mašinky" nebo poštovní úřad, nebo nově letiště se dvěma teroristy. A nemusí to být „alkajda“. Josef

VIDEO Z NAŠICH AKCÍ

- Pokud chcete vědět, jak jsme s LiSem putovali za "kamennou holkou" ve středu 9.května 2012, tak se můžete podívat na reportáž Martina Žantovského na: Kamenná holka, 9. 5. 2012 www.youtube.com !

Video viz: [//www.youtube.com/watch?v=IEXyXTxNINg](http://www.youtube.com/watch?v=IEXyXTxNINg)

-LiS a LISEM v Sobotce 25. 5. 2012, na níže uvedených stránkách najdete video z akce: <http://www.youtube.com/watch?v=BLAEHKKsp4E>

(zan)

IVA TAJOVSKÁ - JEPIČÍ HVĚZDY

Vydalo nakladatelství Eroika v roce 2006

Nedávno jsem v knihovně objevil knihu kolegyně z Východočeského střediska spisovatelů, pardubické autorky Ivy Tajovské (*1959) „**Jepičí hvězdy**“. A musím napsat, že jsem byl mile překvapen, neboť její kniha složená ze dvou novel a dvou delších povídek je zajímavou výpovědí o osudech lidí, kteří nejsou středem pozornosti médií.

Je vidět, že autorka dokáže výborně pracovat s textem, zvládá jak kratší formu (např. v povídce „Archiv“), ale ještě silnější se mi zdá právě v delších novelách. Líbí se mi všechny čtyři prózy, nejvíce ale přece jenom vyniká úvodní novela, podle které získala kniha svůj název „Jepičí hvězdy“. Pětice různých amatérských zpěváků se přihlásí do televizní soutěže DOREMI. Každý má jiný cíl. Sonda do života pětice kandidátů by si zasloužila i filmové zpracování. Je zároveň i odpovědí na idylické představy především mladých lidí, kteří se domnívají, že cesta ke slávě je snadná.

Velmi zdařilá je i druhá novela „Vše je, jak má být“, kde hlavní hrdina Radek je vyhozen svojí láskou Vlastou z jejího bytu. Hledá v životě jistoty, ale nenachází je, ani u své biologické matky, ani u sekty, aby nakonec odhalil tajemství, že „žádný bůh není“. Vlasta naopak hledá muže svých představ a je ochotna podniknout všechno, aby dosáhla svého cíle.

Povídka „Žena a spisovatel“ vypovídá o zajímavě se rozvíjejícím vztahu sousedů v domě, kde každý z nich hledá něco jiného.

Všechny prózy v sobě nesou prvek všedního dramatu, výborně vykresleného všedního dne. Oceňuji, že děj není předem daný, právě naopak přináší řadu překvapivých vyústění.

O tom, jak mě kniha a autorka svou tvorbou zaujala, svědčí nejlépe skutečnost, že jsem si v knihovně půjčil další knihu Ivy Tajovské „Matky matek“. Rád o ní opět napíši.

Václav

ILONA PLUHAŘOVÁ V POROTNÍM SÁLE O RODINĚ KRAFTOVÝCH

Milí přátelé,

jak dlouho potrvá, než se na Vás v Jičíně zapomene? Bude Vaše jméno za pár desítek let ještě někoho zajímat? A jak velké úsilí bude třeba vynaložit, než kdosi znovu odhalí Váš životní příběh?

Rodina c.k. nadporučíka Heřmana Krafta, jenž byl za loajalitu k Rakousko-uherské monarchii povýšen do šlechtického stavu, se koncem 19. století mihla jičínskou historií jako nenápadný stín. Její krátký pobyt však zanechal v některých jejich dětech nezapomenutelné zážitky.

Syn Otto von Kraft (1876 – 1951), německý básník a literát, navštěvoval jičínské gymnázium pouhý jeden rok, a jak sám píše, nebyl zde příliš dobrým a pilným žákem. Později ale jičínskému gymnáziu věnoval svou sbírku básní o městě Jičíně. Syn Zdenko (1886 – 1979), režisér, spisovatel a tvůrce divadelních her, jenž spolupracoval s hudebním skladatelem Richardem Wagnerem, po odjezdu z Jičína své rodné město již nikdy nespátřil. Zanechal nám o něm ale několik zajímavých písemných vzpomínek.

Běh událostí a tok času bývá nemilosrdný. Originály básní Otto von Krafta nepřechály druhou světovou válku, my je dnes známe jen díky soukromým opisům historika Karla Kazbundy a Kraftův odkaz by byl nejspíš zcela zapomenut, nebýt JUDr. Svatopluka Volfa. Je to teprve několik let, co se takřka beznadějněho tématu chopila naše červnová přednášející, Mgr. Ilona Pluhařová. Následovala dlouhá řada měsíců trpělivého korespondování s německými matričními úřady a se soudem v Mnichově, díky němuž se jí dokonce podařilo kontaktovat jednoho z žijících potomků. Od něj získala mimo jiné unikátní a dosud nepublikované vzpomínky Zdenko Krafta na Jičín konce 19. století. Vleklé pátrání směřovalo k vidině objevení 18 dopisů, které si Otto Kraft vyměnil s českým básníkem Jaroslavem Vrchlickým, a kterých si nesmírně cenil. Osud malého pokladu však nesouvisel jen s Kraftovou smrtí, ale i s událostmi počátku května roku 1945, jež jsou podnes zahaleny tajemstvím...

Zvu Vás k napínavému objevování pozoruhodných životních

příběhů, zapomenutého díla a malých tajemství členů jičínské rodiny Kraftových. V pátek 8. června od 18 hodin v Porotním sále jičínského zámku.

POZVÁNKA DO HOŘIC

Všechny, kteří 8.června nebudou ani na jednom z mnoha plánovaných stmeláčů, zvu na První muzejní noc do Hořic, která proběhne v rámci výstavy Příběh Hořických trubiček. Naše hudební formace Ze šuplíku bude celou akci doprovázet a zazní tam premiérově naše písnička Legenda o hořické trubičce.

Mějte se fanfárově

Dana Beranová (www.zesupliku.cz)

POZVÁNKA NA STMELÁČ

Zvu na stmeláč naší chatě na Hodku ve pátek 8. června ve 17 hodin. obvyklý způsob, každý se samozasobí. Pořadatel obstará kafe, hořici a takové věci. Iloně se omlouvá pozdní příchod, přednáší. Ostatní prosím o potvrzení účasti. Přineste kdo co chce přečíst, či se jinak předvést (výtvarná díla, fotky a tak). proChor

DRUHÝ Dobrá dědina o.s. srdečně zve na festival nejen milostné nejen poezie 15. - 17. června 2012 fara v Šonově u Nového Města nad Metují 	BŘEH pátek 15. června 18:30 Listky východní poezie k čaji: poezie starého Japonska a Koreje v čajovně 20:00 autorské čtení: Pavel KOLMAČKA, Petr HRUŠKA zhuďebněná poezie: Yvetta ELLEROVÁ koncert: Karel VEPŘEK sobota 16. června 14:00 žonglovací workshop: Zbyněk ZÍDEK 16:00 divadelko jednoho herce pro děti i dospělé: Hana VORIŠKOVÁ 19:00 vernisáž výstavy obrazů a keramiky: Veronika TYMELOVÁ hudba: kapela ON LINE SESSION 20:00 autorské čtení: Štěpán NOSEK, Petr Pazdera PAYNE, Milan HRABAL čtení ze šuplíku aneb Při/Před/Proneste své verše poslední báseň: Ivan PETLAN, k počtě Georga Heyma († 1912) 23:00 noční filmový klub: METROPOLIS (Fritz Lang, 1927) neděle 17. června 10:00 nedělní chvilka poezie: Píseň písní, Marek BÁRTA	ROZKOŠE aneb FARA POETICKÁ Doprovodný program: Pro děti: velká trampolína, pískoviště, dětské hřiště, k dispozici herna Klubu maminek Pro všechny: slackline - chůze po laně soutěž Vlastovko leť čajovna - výjezdní složka náhodského čajového klubu Poklop (Dokorán o.s.) možnost večerního ohně Doprovodné informace: KDE? Evangelická fara Šonov 95, Provodov-Šonov a farní zahrada. ZA KOLIK? Vstupné na páteční autorské čtení a koncert 100 Kč, vstupné na sobotní večer 50 Kč. JAK? Spání ve vlastních stanech na farním pozemku. CO? Drobné občerstvení na místě, obchod a hospoda ve vsi. Výjimečný zážitek je tak blízko! www.dorotindvur.cz/festival
---	---	--

Ve středu 9.května se uskutečnila schůzka LiSu nedaleko Ostružna u sochy tzv. Kamenné holky. Zleva Pluhařová, Zlatníková, Jindra, „Kamenná holka“ a Procházka. Foto: Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 13. Číslo 6. Červen 2012.
(5. června 2012)
www.ikobra.cz